

גם אם יש רופאים ואחיות הנשלחים לכלא — הממונים על המערכת לעולם לא נותנים את הדין. אילו נקטו אמצעים בזמן, ניתן היה למנוע אסונות

זה מכבר התרגלנו לכך שהשילוח לביטחון אינו מגיב על כיקורת ציבורית. אך כאשר הוא אחראי לפשיעים של ממש, הוא יוצא זכאי ואינו משלם את המחיר הזעיר ביותר. המצב גרוע ביותר במיקרים שבהם אחראי השילטון במישרין או בעקיפין לפשעים הנעשים על-ידי אנשים הכי פופים לו. לציבור אין כלים המאפשרים לו להוכיח את אחריותם של אנשי השילטון למעשים, והשילטון מעולם אינו מקבל על עצמו אחריות. המפקדים על החוק המרינה אף הם אינם מעזים להאשים את אנשיהמימימי סד, גם במיקרים שבהם המערכת הימפשטית מרשיעות את הכפופים להם. אני מעז לומר שהמצב בארץ ליעי

עד כה מעט מאוד רופאים הורשעו ונשלחו לכלא. קיימת בארץ סלחנות כלפי הרופאים העבריים, גם במיקרים ש' הוא גורם למותו של אורח. עד כה הורשעו בבתי-הדין בעיקר עבריינים בשטח של עבריינות גרידא, ולא בשטח הטיפולי. יש לציין שלמרות הרשתות בבית המישפט, התייחסו משרדי-הבריאות ל' עבריינים אלה בכפפות משי והפגינו כלפיהם אולת יד.

מי זה אדם הגון

נפח לנתח מספר מיקרים של הרשעות במערכת-הבריאות, כדי להגיע לשרשי הבעיה.

לעסוק ברפואה לא נשלל ממנו כלל. **הד"ר מנשה דולברג** הורשע בהונאת נשים, אשר נזקקו להפריה מלאכותית. הוא נשפט לכמה חודשי מאסר בפועל, אך רשיונו לא נשלל. **הפסיכיאטר המחוזי בחיפה, הד"ר יצחק פרומקין**, נשלח לכלא ל-11 חודשי-מאסר על שיחזור מהצבא של אנשי-מילואים על-ידי מתן אישורים כוזבים תמורת תשלום. אחרי שריצה את עונשו, נשלל ממנו רשיונו לחודשיים בלבד.

הד"ר אליהו מנשה מקופת-החולים בקרית-אנוו הורשע אף הוא על מתן אישורים כוזבים לשם שיחזור משרות צבאי, אך גם ממנו לא נשלל רשיון-העבודה.

מחפות על הוועדות הפנימיות של בית-החולים. **באחרונה התבררנו שכי-30 איש בשנה מתים כתוצאה מליקויים בהרדמה. לפי דבריו של המרדום, הד"ר מרק טברסי קרי: "אנחנו, המרדומים, רוצים חיים אנשים אלה, השוכבים על שולחן הניתוחים."**

במישרד-הבריאות טוענים שרק חמישה אנשים בשנה מתים מסיבה זו, ולא 30! (תגובתו של דובר מישרד הבריאות). גם אם נכונה העובדה שרק חמישה אנשים מתים מליקויים בהרדמה — מוטלת אחריות כבדה של מישרד הבריאות למצב השורר בתחום זה. מלבד המיקרה של ציפורה ונזורי, היו כבר מיקרים שרופאים-מרדומים הואשמו בטיפול רשלני בחדרי-ניתוח, שגרם למותם של אנשים.

כך הושב על ספסל-הנאשמים הד"ר מוריס פרידמן, מבית-החולים ה- שרון בפתח-תיקוה, שלפי כתבי-האשמה שום עוב במהלך הניתוח את החרור, כאשר המנותחת היתה שרויה בהרדמה מלאה, וזאת כדי לשוחח עם אשתו בלבד.

בבית-החולים "אסף הררי סא" מתה יולדת בת 23, לאחר ניתוח קיסרי, עקב טעות במתן גאז-הרדמה במקום חמצן. די רופאים נשפטו.

אך בהחלט יש להאשים את מישרד הבריאות בכך שאינו מונע מהעבריינים להמשיך בעבודתם בטענה הרמגוגית ש"רופאים אלה כבר ריצו את עונשם." ועוד: "לא קל להשעות רופא מעבר דתו" (הפרופ' דן מיכאלי).

ברור ללא ספק שהרופאים שהורשעו בעבירות פליליות אינם "אנשים הגונים", ומחובת מישרד-הבריאות היה לפעול לפי רוח פקודת-הרופאים. בקטגוריה של אדם הגון אינו נכלל גם הפרופ' דוד מנרס, מנהל המחלקה האורתופדית בבית-חולים רוטשילד בחיפה, אשר הורשע בעבירות על פקודת מסה-הכנסה ונרון לשלושה חודשי-מאסר על-תנאי, ולקנס של מיליון שקלים (1984). מהפרופ' מנרס לא נשלל הרשיון, והוא גם לא הושעה מעבודתו — למרות שראש עיריית חיפה, אריה גוראל, הבטיח שהפרופ' מנרס ישעה אם וכאשר יורשע בבית-המישפט.

גם במיקרה מותה של היולדת ציפורה ונזורי בבית-חולים הלל יפה בחדרה, ועדה של מישרד-הבריאות לא גילתה רשלנות במעשי הרופאים, אולם בית-המישפט קבע אחרת. השופט-החוקר האשים את המתמ"ח-המרדום ד"ר דורון יערי, שתחת לדאוג להעלאת לחץ-הדם לפני שחת-חיל את ההרדמה, הוריק לילדת חומר הידוע כמוריד לחץ-דם. המרדום גם לא

רופא ראשון לכלא

תים אף גרוע מן המצב הקיים מעבר למסד-הברזל. שם, אם משהו פשע, לא רק הוא עצמו אחראי ונענש, אלא שכל הממונים עליו נענשים גם הם. לא כך בארץ. המצב כולט במיוחד בשטח הרפואי, ובעיקר במיקרים של רשלנות רפואית. בתקופה האחרונה מסתמנת תזווה בהרשעת עובדי-רפואה על טיפול רשלני, אך רק החלשים מואשמים ונענשים. את האחראים על העבריינים

הד"ר שבתאי פרוק מקופת-החולים באשקלון נשפט וריצה שנת-מאסר אחת בכלא על עבירות-סמים. כאשר הוא חזר מהכלא, נשלל ממנו רשיון העבודה שלו לחודשיים בלבד על-ידי שר-הבריאות מרדכי גור, למרות העובדה שלד"ר שבתאי פרוק היו כבר שתי הרשעות קודמות על עבירות פליליות. הראשונה — מתן תעודה רפואית כוזבת, והשנייה — ביצוע הפלה מלאכותית בלתי-רוקית.

הפרופ' אלברט ברטל, מנ"ח המחלקה הנירוכירורגית בבית-החולים איכילוב בתל-אביב, שילם כר פר של מיליון שקלים על עבירות של מסה-כנסה ורפואה שחורה. מישרד הבריאות לא נקט נגדו בשום צעדים.

הד"ר רוב קלוזין מואשם בבית-המישפט בכך שהונה משקיעים — הוא פיתה אותם לתת לו את כספם, בתירוץ שישקיע אותם בחברות מיס-חירות לשרות רפואי. רשיונו לא נשלל

דאג להכניס צינור לדרכיה-נשימה של המנוחה, כדי להנשימה בחמצן.

מרדומים רוצחים

ל פי מסקנות השופט, אף הגינקר לוגיהמילד יעקב גרוס התרשל בתפקידו. מישרד-הבריאות לא הסיק מסקנות גם ממיקרה זה, ואיש לא נענש. המיקרה הזה כולט במיוחד, כי

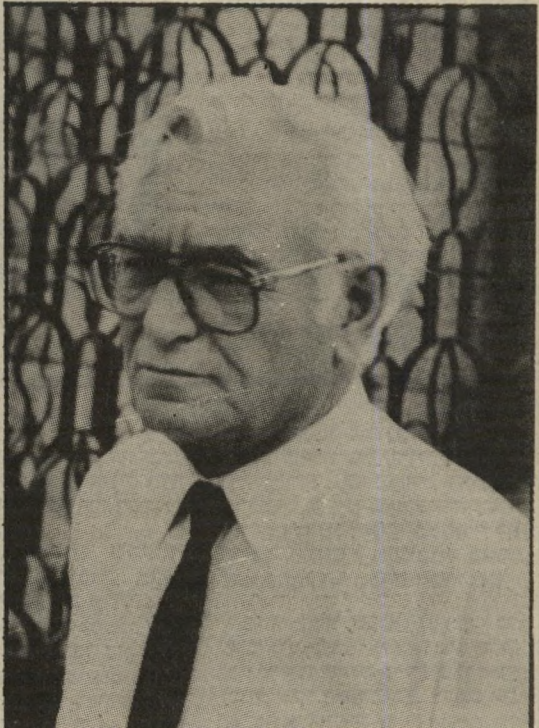
יודעים כמה מיקרים של "קיל-קולים" טכניים במכשיי-ההרדמה עצי מם, וכתוצאה מכך גם מתו אנשים. על כל המיקרים האלה היה ידוע למישרד-הבריאות שנים רבות, ואף היה ידוע המחסור החמור בכוח-אדם במיק צועיה-הרדמה. עוד ב-1983 טען ראש איגוד המרדומים בארץ דאז, הד"ר גבריאל גורמן, כי מחסור חמור בכוח-אדם של רופאים-מרדומים יגרום טרי גדיה לאומית.

ד"ר אנצ'ל זכאי

פרופ' יורם נורמן

פרופ' בריטל כופר

מאז עברו שנים רבות. המצב בתחום זה רק החמיר, ולא ננקטו כל צעדים לשיפור המצב.

הפלות ברשיון ובלעדיו

לפי נשים עוברות הפלות כי קליניקות פרטיות, למרות החוק

מדובר על ליקויים חמורים בשטח ההרדמה. מדוע מתה עליה איזונברג (36)? היא עברה הפריה מלאכותית בבית-החולים הדסה עין-כרם, ומתה מרדי מום שנוצר בשל סיבוך בתהליך ההפי-ריה. בעלה והוריה מנהלים כמעט שני תיים מילחמה לגילוי נסיבות המוות, לשווא. כרגיל, ועדות מישרד-הבריאות

ממנו, והמישרד לא נקט שום צעד. למי שתמה מה הקשר בין אי-שומים בכספים ובמירמה לבין שלי-לת רשיון-רופא, כדאי להוכיח את אחר התנאים בחוק לקבלת רשיון: (הרופא) הוא אדם הגון. ופקודת הרופאים ונוסח חדש, 1976, סעיף 4 (א).

במיקרים אלה אכן אין להאשים את הממונים על האשמים בניצוע עבירה.

מנכ"ל מישרד-הבריאות, הפרופ' דן מיכאלי, הסביר את קלות העונש כזה שמישרד-הבריאות שלל ממנו את הרשאה לרכוש ולספק סמים, ובכך הוא עשה את המקסימום כדי לשמור על אינטרס הציבור.

הגניקולוג הד"ר מנשה יוני אן נשפט לארבעה חודשי-מאסר כפר על מעשה מגונה במטופלת. רשיונו

כרפואה אין מושיבים על ספסל-הנאשמים. התובעים מטעם המדינה אינם מזכירים לרוב את שמותיהם של הממונים על הנאשמים, ואף אינם הורשים להאשים אותם.

לפני כמה ימים, לראשונה בהיסטוריה של הרפואה בארץ, פרופ' ברפואה שהורשע ברשי-לנות נשלח לכלא.